

Inför Påsken 2019

Kära vänner,

Må allt kött vara stilla inför Herren, ty Han har stått upp och trätt fram ur sin heliga boning (Sak.2:13)

Stor är vår förundran när vi ställs inför den gudomliga verkligheten; när Guds Rikes obegripliga hemligheter uppenbaras i vårt jordiska begränsade sammanhang, när den Oskapade griper in i och förmedlar sig med det skapade. Det är då *mångordiga vältalare står stumma såsom fiskar* (Akathisten till Gudaföderskan); det är då vårt gensvar formas till det tysta innerliga böneropet: den botfärdige rövarens *"Jesus, tänk på mig när Du kommer med Ditt Rike"*; Maria Magdalenas *"Rabbouni"*; aposteln Tomas *"Min Herre och min Gud"*; Emmausvandrarnas *"Brann inte våra hjärtan..."*

Vid ett sockenmöte i en rysk by under den kommunistiska eran höll en partiagitator ett flammande tal om den "nya tidens" landvinningar och om den nya ideologins överlägsenhet. Religionen och kyrkan var tydliga mål för hans materialistiska och ateistiska agitation och angrepp, och hans retoriska skicklighet övertygade och fångslade åhörarna. Efter talet som åtföljdes av kraftiga applåder, var det så dags för byns präst att säga några ord till byborna. Alla undrade vad denne enkle och tämligen olärde man från deras egen gemenskap skulle kunna säga efter den bländande agitation de just tagit del av.

Väl uppe på podiet såg byprästen ut över den församlade skaran, och uppfylld av Påsktidens glädje utropade han: "Bröder och systrar, Kristus är uppstånden!"

"Sannerligen uppstånden!" svarade folket som med en röst.

Mera behövdes inte; inga politiska motargument, inga vetenskapliga utläggningar eller logiska spetsfundigheter, utan bara detta korta, detta det gladaste budskap som någonsin hörts på jorden och i kosmos: "Kristus är uppstånden!" Det var ord som omedelbart fann resonans och respons; ord som under årtusenden rotat sig i den kristna, gudalika själen; ord som under mörka perioder legat begravda i väntan på liv, och som nu fick spira fram liksom livet ur graven och vädra uppståndelsens friska morgonluft.

Den här händelsen, som säkert har sina motsvarigheter på andra platser, står även i nära samklang med Herren Jesu eget handlande, med Urbildens egen restaurering av avbilden. Kunde vår himmelske Fader ge människan en tydligare vägledning ut ur den död och det mörker hon själv skapat än Sin egen Son - *Hans härlighets återsken och Hans väsens bild* (ur Basiliosliturgin)? Aposteln och evangelisten Johannes berättar om Mästarens möte med en uppeggad folkmassa som ville stena en kvinna som anklagats för äktenskapsbrott (Joh.8:1-11). Inte heller här behövdes de många och stora orden. Några streck i sanden från det finger som en gång inpräntade budorden i lagens stentavlor, och som nu i mänsklig gestalt tecknade in dem i människohjärtan, räckte. Några streck i sanden från Honom Som är det levande Ordet, åtföljda av en enda mening, ett retoriskt påbud: "Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne!", räckte för att lagens tunga stenar skulle falla till marken, en efter en; räckte för att stenhjärtan skulle omvandlas till människohjärtan; räckte för att Guds avbilder skulle återfå något av sin självförståelse.

Vi nalkas nu de mest betydelsefulla högtiderna i vårt kristna kyrkoår: Kristi Uppståndelse, Kristi Himmelsfärd och Pingsten, Den Helige Andes nedstigande över apostlarna. Låt oss bli delaktiga av dem i Kyrkans gemenskap, med öppna sinnen och upplyfta hjärtan. Låt oss träda in i de mysterier Gud uppenbarar för oss och bjuder in oss till, inte endast som firare av

historiska händelser, utan som deltagare i Guds Rikes härlighet och mottagare av den levande Gudens gåvor här och nu, så att vi med änglarna får lovsjunga Kristi seger över döden, Hans och vår uppståndelse; så att vi får jubla över Kristi himmelfärd, Hans sittande på Faderns högra sida, riktmärket för vår eviga destination, liksom Hans förestående återkomst i härlighet; så att vi får bli delaktiga i alla släkters måltid i det Nya Jerusalem, genom Den Helige Andes gåva, som samlar och förenar troende i alla tider och på alla platser – genom Guds Faders kärlek, Herren Jesu Kristi nåd, och Den Helige Andes gemenskap, nu och alltid och i evigheternas evigheter. Amen.

Misha Jaksic